

Prirodopisno-natoroznansko polje.

Hišna lastavica.

Kdo je ne pozna ljubeznjivo ptičica, ki nam vsako leto prinese zaželeno vzpomlád ter ž njo prijetno zelenje in cvetje? „To je lastavica!“ rekli bodete, otroci dragi, in uganili ste. Lastavica se je prikupila ljudém takó, kakor nobena druga ptica, povsod jo radi imajo, povsod jo željno pričakujejo in veselo pozdravljajo kot staro hišno prijateljico. In kakó težko nam je pri sreči, kadar jo

vidimo v jeseni zopet odhajati v gorkejše kraje! Legenda pripoveduje, da je lastavica letala okolo križa in s kreljuti hladila trpečega Izveličarja, ko je visel na sv. križi; zatorej sme ta ljubka ptičica med sv. mašo na oltarji sedeti. Bodi si, da je to res, ali ni res, pri nas v Slovencih imamo to ptičico posebno radi in naš narod ima vero, da z lastavico prihaja sreča in zdravje v hišo; od koder pa lastavica pobegne, ondu se naseli siromaštvo in nesreča. Zatorej, otroci, Bog vas varuj, da bi proganjali to ljubeznjivo ptičico ali jej še celo razdirali gnezda.

Poglejmo si zdaj lastavico natančneje. Kaj vidimo na njej? Drobná ptičica je, kreljuti ima dolgi, kljunček kratek in ploščat ter na konci malo prikriavljen. Nožici ste šibki ter nikakor ustvarjeni za hojo, zato se tudi lastavica le redko kdaj spusti na zemljo, k večjemu tedaj, kadar pobira blato za gnezdo. Perotnici ste urezani kakor kosa, a rep je podoben vilicam.

Brž ko se lastavica vrne iz daljnega svojega potovanja zopet k nam, kjer je preživela vso vzpomlád in poletje, poišče si najpred svoje staro gnezdo, očisti ga in lepo nastelje. Potem znese samica vanj 4 do 6 belih sivo ali rujavo pikčastih jajčec, katera izvali v kacic 12. dnéh. Mladiči so grdi, širokozijalasti, neprestano čivkajo in kljune odpirajo, da jim stara dva komaj toliko živeža znosita. V treh tednih se mladi zgodé in izpeljejo.

Da-si lastavica nima močnega, vender ima jako ugoden in mil glas, da ga je veselje poslušati. Zjutraj, ko se še ni zdanilo, vže sedi na strešnem žlebu ter žvrgoli in drobí svoje juterno pesenco.

Lastavica ne stori človeku niti najmanjše kvare. V hrano jej so raznovrstni nadležni in kvarljivi mrčesi, muhe, mušice, komarji, zuželke, metulji in pajki. Iz tega se vidi, da je zeló koristna ptica, ter ima velik greh vsak, kdor jo preganja.